

CUPRINS

<i>Prefață</i> (Cătălin Tolontan).....	7
<i>Cuvânt înainte</i>	9
De ce să dormi dacă nu ai refren?.....	11
21 de cuvinte (citește și dă mai departe)	13
Între țigani.....	18
Rolling Stones. Smaranda, Luca. Muzica capitalistă.....	22
Poem digital.....	30
Vânătoarea de sâmbătă noaptea. Chipul cu căști.....	32
Femeile au nevoie de protecție, tandrețe și... ..	38
Când s-a îngropat iubirea?.....	40
Jurnalul unui embrion.....	42
Iubire interzisă	47
Sinucigașul. Moartea după plutire.....	51
Sufletul meu. Definiție.....	63
Gheișa urbană sau de ce ne culcăm cu secretara	64
Instrucțiuni de liniștire a sinelui	68
M-am ocupat cu fericirea.....	70
... ..	74
La doctor.....	76
De mâna cu Dumnezeu	78
Alergătorul. Exercițiu.....	79

Dialog între Lumină și Umbră	83
Teza la română	86
Marketingul iubirii. Ședință-monolog pentru 14 februarie	88
Scrisoare către Făt-Frumos	90
Moarte ideală	92
Trupa de liceu	94
O relație specială	95
La poalele sufletului	97
Amyneth, zeul Tehnologiei	99
Doctor Faustus. Modern approach	102
Sfârșitul gândurilor lumii. Poem canicular	104
Subconștient	105
Moartea puricelui	106
Vine iarna	108
Cătină	109
Sfârșitul stelelor	110
Ștefan Iordache a plecat dintre noi	111
Bed time story	113
Vis nebun	117
Fără titlu. Fără mine	119
Joc nevinovat	121
Suflete casante	122
Pizza și stele	124
Ieri lângă oraș	125
Hospital vision	126
Acordaj	128
Există Dumnezeu	130
Fata cu boxeri și tricou alb	134
Băiețelul-iubire	136
Îngerul de deasupra orașului	147
Cum miroase sufletul	149
Mic ghid de comunicare cu prostul	150
Live blogging	153
Exercițiu de sincer scris	154
Elogiul tocului	156
Despre curve și bordeluri	158
Lovafone	160
Scrisoare către liceeni	164
Alchimie	168
La despărțire	169
Break up. Don't stay more than love	171
Copy-Paste	173
Mamă, le-am ars steagul!!! Libertateeee!!!	174
Amintiri la cheie, cu finisaje de lux	177

Noaptea în care i-am rupt colanții.....	179
Prea orb să poți iubi. Muntele Luminii	182
Granița.....	185
Variantă de fugă – în re minor cu si bemol major	189
Dacă.....	190
Iadul	192
Pactul cu rock'n'rollul	195
Bărbat, șosea, copac, câine, lan de grâu, clovn.....	197
Sunt șopârlă și cal în același timp	202
Auto-reverse	205
Marea și noaptea.....	207
Sex pur.....	208
Fericirea la sticlă de 2 l	210
Molecule în conflict	211
City-blogging	213
Oxford Street	214
Nu plecați în vacanță cu grupul. Vă rog!	219
Stuttgart sau cum să redevii Artist... ..	222
On tour again.....	225
Șurubul	228
Mekanica Oralia	229
Iubirea e o ceapă.....	237
Chirilă în no man's land	238
Zece asemănări între Madonna și Casa Poporului	241
A venit toamna.....	243
Ziua în care am risipit ceața. Vama la „Cerbul de Aur”	245
Blonda cu sâni diferiți. Blond Show	259
Înfășurat în dureri suportabile	265
Dincolo de ceață	267
Inimă în renovare. Deschis muzeu	269
Știu.....	270
A plecat dintre noi Ion Cojar	271
I love this life	272
La plecarea lui Gheorghe Dinică.....	274
Amateur Hypnosis	277
Casa din lapte luminat de lună	279
Bărbatul în smoching și femeia înflorată.....	280
Cum ratăm iubirea.....	282
Măinile. Studiu îngeresc.....	284
Să omorâm sindromul Caragiale.....	290
Toate cuvintele lumii... ..	294
Cafeneaua.....	296
Milioane de Ulise	300
Contemplare.....	302

Singur cu Sarah Chang	303
Au stins turnul.....	305
La revedere, Tudor.....	307
Memoria trupului sau Brutăreasa ucigașă.....	309
With love, Ioanna	314
Dumnezeu știe fizică.....	317
Natură moartă	318
Tangoul agoniei.....	319
Destinul destinului	322
Fotograma fotografului. Filmul spectatorului	324
Moartea suferinței.....	326
Super-eroul iubește greșeala. Psssssst!.....	328
Dubii cu privire la demoni	330
Când eram copil	332
Dumnezeu	334
Ce sunt drogurile?	335
Lupta cu mine.....	336
Chiriaș în România	339
Omul care a murit căutând o rimă.....	343
E criză. De ce nu mă sinucid? Monolog imaginar	345
Crăciunul nu e.....	349
Retorică.....	351
Scrisoare către copii.....	352
Prostii.....	357
La naiba, niciodată n-am titluri bune la texte	358
De ce funcționăm... ..	360
De la Stockholm la pensionari	362
Bungee jumping.....	366
Bye, bye, Toca	368
Povești de iarnă și gerunziul nedeclarat.....	370
Fata visurilor	372
Mare șmecherie să faci un cântec	374
Adevăr de lemn	376
Astăzi mi-am întâlnit vocea	379
Camerista mi-a dat visele la spălat	383
<i>Mulțumiri</i>	385

© 2012 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: Alexandra Sandu

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53, C.P. 15-728

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

CHIRILĂ, TUDOR

Exerciții de echilibru / Tudor Chirilă; pref. de Cătălin Tolontan. – Iași:
Polirom, 2012.

ISBN : 978-973-46-3183-4

I. Tolontan, Cătălin (pref.)

821.135.1-92

Printed in ROMANIA

TUDOR CHIRILĂ **EXERCIȚII DE** **ECHILIBRU**

Prefață de Cătălin Tolontan

POLIROM
2012

ÎNGERUL DE DEASUPRA ORAȘULUI

22. 12. 2009

Sunt îngerul orașului. Am avut multă treabă zilele astea. Se întunecă devreme și-mi fâlfâi aripile deasupra Bucureștilor. Am coborât în intersecții și am suflat liniște peste frunțile transpirate ale oamenilor. Le-am încetinit bătăile inimilor, ca să nu se mai enerveze și să-și strige fiere unii altora. Cu inimile agale și cu frunțile răcorite de suflarea stelelor, s-au liniștit. Ieri am deblocat câteva intersecții. Am zburat printre blocurile de la marginea orașului. Am intrat în case triste și le-am adus uitare și poftă de dragoste. Au uitat să-și mai numere banii și au fremătat de dorință ca-n zilele dintâi. Blocuri întregi năpădite de iubire.

Doamne, cât iubesc oamenii când se aprind unii după alții. I-am spus odată lui Dumnezeu:

– Ce-ai fi făcut, Doamne, fără minunile astea de pe Pământ?

Mi-a răspuns râzând:

– Cred că ne-am fi plictisit de moarte, îngere...

Am ridicat de la pământ o fetiță cu genunchii juliți și i-am lins rănile și-am făcut-o să râdă. Mi-am smuls fulgii din aripi și am învelit copiii

metroului. Am stat lângă ei și am plâns, pentru că le-am visat visele. Doamne, cât iubesc oamenii și ființele astea plâpânde cărora voi le spuneți copii. Am luat visele lor negre asupra mea și, preț de câteva ore, n-am mai putut zbura.

Am oprit câteva clipe tremurul mâinilor unei bătrâne care-și aștepta moartea, uitată de lume... A zâmbit și a putut să-și bea ceaiul fierbinte, fără să-l mai verse în poală... Am intrat în casele bogaților și le-am ostit nefericirea... Acolo a fost mai greu – în casele lor domnesc mândria și orbirea sufletelor... Le-am supt ceața de pe suflete și au văzut limpede unii în alții și au plâns și s-au bucurat. Și iar le-a fost greu. Am trimis acasă femeile care-și vindeau carnea... le-am pregătit bărbați simpli și iubitori, mirosind a muncă... și le-am făcut să gătească pentru ei.

Apoi mi-am tras sufletul și m-am apucat de lucru greu... Am dus gândurile slabe la capăt de drum. Și oamenii au aflat unii de alții. Așa că ea a știut că el e ndurerat și îi cere iertarea... apoi lui îndrăzneală i-am dat să-și recâștige iubirea. Mii de gânduri am cărat în spate și le-am aruncat în ferestre care se pregăteau să adoarmă... și oamenii au aflat unii de alții și s-au iubit. Am amestecat destine și mi-am notat schimbările într-un carnețel cu pagini din frunze de nuc – trebuie să i-l dau lui Dumnezeu la capăt de drum.

Doamne, cât îi iubesc pe oameni cu toate ale lor. Am plâns fierbinte pentru toți cei pe care nu i-am putut ajuta. Mi-am odihnit amintirea lor în culorile schimbătoare ale unui semafor de la marginea orașului. M-am așezat lângă un cerșetor bătrân care aștepta resturi de măcel dintr-un supermarket. M-am așezat lângă el și i-am făcut cadou privirea mea. Și l-a văzut pentru o clipă pe Dumnezeu, și tot restul vieții lui o să fie mai bun. Târziu, în noapte, am auzit colindători – și-atunci, cu ultimele mele puteri, le-am suflat oamenilor imboldul de a deschide ușile... Am adormit și eu într-un târziu cu gândul la Moș Crăciun și am avut același vis ca în fiecare an – m-am visat OM.

CUM MIROASE SUFLETUL...

15.01.2009.

Sufletul fecioarei miroase a mosc și a grâu timpuriu stropit de ploaie.

Sufletul copilului miroase a zăpadă amestecată cu crenguțe de brad.
Sau a abur de lapte ars.

Sufletul târfei miroase a alge și crini în ziua a doua. Mai miroase a baltă de noiembrie străbătută de cizme din cauciuc.

Sufletul hoțului miroase a frică. Iar frica miroase a carne de porc în descompunere.

Sufletul văduvei miroase a lemn uscat. De fag sau de stejar.

Sufletul lașului miroase a cenușă muiată în apă sălcie. Sau a cârpă încă umedă de leșie și praf.

Sufletul fugarului n-are miros.

Sufletul bogatului miroase a pește crud sau a carne încinsă pe grătar, stropită cu vin de țară.

Sufletul criminalului miroase a sudoare rece.

Sufletul politicianului miroase a flegmă uscată pe furnirul scorjit al unui birou de provincie.

MIC GHID DE COMUNICARE CU PROSTUL

18. 01. 2009

Suntem adesea puși în situația de a avea de-a face cu interlocutori proști. Cel mai frecvent, aceste confruntări sfârșesc în defavoarea noastră, iar dacă nu avem ceva tărie de caracter și un mic capital de încredere, riscăm să părăsim confruntarea cu serioase întrebări la adresa nivelului nostru de inteligență și logică.

M-am gândit, așadar, că se impune rememorarea câtorva indicații privind comunicarea cu proștii. Nu că propunerea mea ar fi ceva nou sub soare, dar sunt convins că, deși dețineți asemenea abilități, nu le-ați așternut niciodată pe hârtie într-o ordine oarecare. Să zicem că supraviețuirea noastră în războiul cu proștii e mai mult instinctul de conservare al inteligenței decât o lecție asumată și aplicată din experiență. Deci:

Cum comunicăm cu proștii?

1. În primul rând, nu tu comunică cu prostul, ci viceversa. Este important ca el să se simtă stăpân pe cursul discuției, altminteri va persevera în a-ți demonstra acest lucru și, crede-mă, nu vrei să descoperi Groapa Marianelor.

Prostul are nevoie să conducă discuția, iar tu vrei doar un rezultat favorabil ție.

2. În cazul prostului, orgoliul compensează neștiința. Astfel că volumul cunoștințelor tale este direct proporțional cu volumul orgoliului întemeiat pe neștiința lui.
3. Nu ridică tonul. Abia așteaptă lucrul ăsta.
4. Nu folosi nuanțe. Proștii idealizează lucrurile clare, concrete, fără echivoc.
5. Tu știi foarte bine că la o concluzie se poate ajunge pe mai multe căi. Prostul nu. De aceea abandonează cu grație calea nepotrivită. Ține de inteligența ta s-o găsești pe a amândurora.
6. Adesea prostul abandonează subiectul discuției, rătăcind pe câmpiile fudulismului. Validează-i încercările, intră în jocul lui, însă nu uita să-l aduci la subiect. Odată hrănit cu ceva nutreț, se va întoarce la subiectul discuției precum vacile la ceas de seară pe drumurile județene. Această regulă s-ar fi putut numi simplu: răbdare și coerență.
7. Nu-ți exemplifica discursul cu glume. Este de notorietate faptul că prostul nu are umor. Ideea că nu va înțelege o glumă și, pe deasupra, că nu va putea masca acest lucru îl va paraliza. Apelează la glume celebre, de ordin general, pe care va fi avut timp să le aprofundeze în singurătate. Prin urmare, nu fi original. Nu servește scopului. Nu uita că scopul tău este să ajungi la o concluzie în urma întrebărilor care au generat acest nefericit dialog.
8. Nu arăta că te plictisești. Dacă până acum ai respectat punctele de mai sus și eșuezi aici, tot eșafodajul tău se va prăbuși ca un castel de cărți. Să te plictisești înseamnă să ștergi semnul egal dintre tine și prostul tău. Or, dacă în prima fază această eradicare a egalității te va pune într-un efemer avantaj, în secunda următoare orgoliul declanșat de partea cealaltă te va înghiți complet sau te va șterge din desfășurarea discuției. Va rămâne doar prostul privind fericit cum te înghite vârtejul.
9. Obosește-l. Obosit, va lăsa garda jos și va începe să fie atent. Or, atenția e una din trăsăturile inteligenței.

10. Nu te enerva. Nu te simți jignit. Nu te speria. Nu fi violent. Nu riposta. De la un prost înspre un om inteligent principiul acțiunii și reacțiunii nu se aplică.
11. Fii conștient că de cele mai multe ori vei pierde aceste bătălii. Fă-o cu grație. Este încă o calitate a spiritului.

Succes!!!

P.S. Vă sfătuiesc să urmăriți câteva confruntări televizate. Aplicând regulamentul interlocutorilor, veți determina repede prostul și va fi în același timp o sursă de amuzament.

Interesant este că majoritatea cititorilor acestui text se vor plasa în tabăra inteligenței.